

af Udbyttet af Skatterne. Men dette var det oprindelige Regeringsforslags Mening, og det fremgik eller skulde fremgaa af Bestemmelsen i Regeringsforslagets § 2, at Skatterne fremdeles skulde ansættes af Statsmyndighederne, hvilket netop gør dem til Statsskatter. Jeg kan imidlertid meget godt indrømme, at Bestemmelsen i Regeringsforslaget i saa Henseende ikke var saa tydelig, som ønskeligt være; nu er den bleven gjort tydelig. Men deri kan der ikke være nogen Hindring for at modtage Forslaget, som det er kommet fra det andet Ting. — Det næste Spørgsmaal omhandler § 3 og angaar Fordelingen af Statstilskuddet. De Ændringer, som der her er foreslaaet, og som jo gaa ud paa at sikre Hartkornet det Udbytte, som overføres af Hartkornsskatterne, men ogsaa kun dette, ere i Virkeligheden af meget ringe Betydning. Der kan jo tvistes om, hvorvidt det er heldige Ændringer, der i saa Henseende ere foretagne over for Amtskommunen, saaledes at hele Statstilskuddet, der hidrører fra Gammelskatten, ydes til Amtskommunen uden Hensyn til Kommunallovens § 50, og ligeledes kan der tvistes om, hvorvidt det er heldigt over for Sognekommunen at gøre, saaledes som det her er foreslaaet fra Landstingets Side; men i Virkeligheden har det ikke nogen væsentlig Betydning for Amtskommunen og heller ikke noget at sige for Sognekommunen, fordi Sogneraadet er Herre over, i hvilket Forhold Hartkornet skal deltage i Udredelsen af Udskrivningsbidraget.

Maa jeg i Forbindelse hermed sige et Par Ord til det ærede Medlem for Tisted Amts 3dje Valgkreds (N. Andersen), der var inde paa at udtale sig om de Principper, hvorefter Statstilskuddet skulde overføres, og ikke var enig i, at man her havde truffet det rette, fordi han mente — som han udtrykte sig — at man her fordelte udelukkende efter Hartkornet. Det er ikke rigtigt. Man tilbagefører Udbyttet af Hartkornsskatterne til Kommunen i samme Forhold, i hvilket Kommunen har ydet det til Staten, og lader det derefter komme Skatteyderne til gode i Forhold til Hartkornet; men ved Siden af overfører man Bygningsafgiften, og den har slet ikke noget med Hartkornet at gøre. Jeg skal nævne nogle Eksempler i saa Henseende, hvoraf jeg tror, det nemmest vil fremgaa, hvorledes Fordelingen vil stille sig. Jeg nævner 3 Kommuner, og det er 3 af dem, som jeg plejer at kalde abnorme, det vil sige Kommuner, i hvilke der har fundet en købstadlignende Bebyggelse Sted. Den

første af disse Kommuner er Herning. Her vil der blive overført af Land- og Ligningsskatten et Beløb af 460 Kr., men af Bygningsafgiften 4,420 Kr. Altsaa det, denne Kommune faar, tilflyder den kun for en meget ringe Del efter Hartkornet, medens det øvrige kommer ind gennem Bygningsafgiften, og her kan jeg nævne, at naar der tilbageføres Udbytte af Bygningsafgiften til Kommunerne i Forhold, som de have svaret Bygningsafgift, er det i Virkeligheden Bebyggelsen og derigennem Folketallet, der kommer til at ligge til Grund for Fordelingen. Det var den ene Kommune. Den næste, jeg skal nævne, er Hvidovre Kommune. Den vil efter Hartkornet faa 1,700 Kr., men paa Bygningsafgiften 11,000 Kr. Den tredje Kommune er Gentofte—Ordrup Kommune. Den vil efter Hartkornet faa 1,720 Kr. og for Bygningsafgiften 30,800 Kr. Det vil altsaa let ses, at det er urigtigt at sige, at man overfører disse Beløb udelukkende efter Hartkornet. Jeg kommer saa til de ny Bestemmelser, der ere satte ind i Lovforslaget, og skal da først nævne §§ 6 og 7. Om disse vil jeg sige, at de lige saa vel eller maaske bedre havde fundet deres Plads i Indkomstskatloven. § 6 er ikke andet end en Bestemmelse om, at man ad vedtægtsmæssig Vej kan søge at afhjælpe de Ulemper, som Gennemførelsen af Indkomstskatloven vil have i Kjøbenhavn. Hvad angaar § 7, da gaar den ud paa at give Kommuner af en vis Størrelse Ret til at anvende Ligningsmænd saaledes som i Kjøbenhavn. Det er en Bestemmelse, der udelukkende er motiveret ved, at Indkomstskatloven vil paalægge Kommunerne et betydelig forøget Arbejde med Hensyn til Ligningen. Mange Kommuner ville ikke være i Stand til at overkomme den med det nuværende Apparat. — §§ 4 og 5 høre sammen, idet § 5 nødvendigvis maa komme med, naar man tager § 4. § 4 gaar ud paa at give de kommunale Bestyrelser en Ret til med fornøden Stadfæstelse at indføre Skattevedtægter, hvorefter Ligningen af den personlige Skat i Kommunen fremtidig kan ske efter Reglerne i Loven om Statsindkomstskat. Der har været indvendt mod denne Bestemmelse, og det var navnlig det ærede Medlem for Randers Amts 6te Valgkreds, der kom ind derpaa, at det var gennemført saaledes, at man her oven i Købet inddrog de paagældende Kommuner, som benyttede sig af denne Ret til at beslutte saadanne Vedtægter, under Overskattede Kommissionen, altsaa trak dem bort fra den nuværende Overinstans i Skatte-